

Téma nedele

Pravý Veľkňaz a Prostredník

Program domácej pobožnosti podľa Pašii – program Smrtnej nedele

Text: Žid 9, 11–15

Bratia a sestry v Kristovi.

Tok informácií, ktoré sa na nás z každej strany valia, v mnohých ľuďoch vyvolávajú pocit obáv a strachu. Ľudia sa podobne pýtajú: „Ako dlho to bude trvať, ako bude svet po tom vyzeráť, budem mať prácu, ako to zasiahne mňa osobne? Niektorí sa oprávnené pýtajú a prežijem to?“ To všetko a omnoho viac vzbudzuje pocit úzkosti nad tým, čoho súčasťou sme sa stali.

Existujú však účinné lieky proti strachu a obavám. Pre kresťana je tým najúčinnnejším slovom nášho Pána, v ktorom nachádzame viac ako 365-krát obmenu slova neboj sa. „Neboj sa, ja som s tebou“. On je mocnejší než čokoľvek vo svete – dokonca aj ako sama smrť. Život človeka koniec-koncov stojí na Božej milosti. A na tú milosť sa môžeme spoľahnúť a utvrdiť zakaždým, keď sa pozrieme na Kristov kríž. Aj vtedy, keď okolnostiam nerozumieme, či sa nám môžu javiť ako trest za hriechy či zdvihnutým Božím výstražným prstom. Nech to však vezmeme akokoľvek, tak o kresťanoch slovo Pánovo píše: „Veriacim v Krista všetky veci slúžia na dobré“.

Tento čas je skúškou našej viery a zároveň časom, v ktorom sa v nej môžeme posunúť ďalej. Chcem veriť, že sa predovšetkým v tomto posunieme k lepšej budúcnosti. Tá je pred nami jedine vtedy, keď sa vydáme cestou pokory a viery v toho, ktorý k nám prichádza.

Nezabúdajme, že sme v období pôstu, aj keď bežný spôsob prípravy na Veľkú noc je do značnej miery obmedzený. Nechajme v sebe prúdiť požehnanie z tichosti a izolovanosti, v ktorej sme nútení žiť. Ak ju správne uchopíme, tak aj jej dlhé trvanie nám prinesie požehnanie. Práve v tieto dni môžeme praktizovať intenzívne ten osobný rozmer nášho vzťahu s Pánom. V tomto je tento čas vzácnym darom, ktorý nepremárnime. Ježiš si takýto čas počas svojho života vedome volil. Volil si ho preto, že to bolo vyjadrením jeho viery a vzťahu k nebeskému Otcovi. Zároveň to bolo posilnením do jeho poslania, ktoré mu bolo dané od Otca nebeského. Rovnako je to aj dnes. Utiahnutie sa do tej biblicky povedanej „komôrky srdca“ je vyjadrením našej viery a zároveň časom posilnenia do poslania, ktoré tu na zemi máme. Pochopenie Kristovho poslania je kľúčom k pochopeniu seba samého. V kontexte témy 5. pôstnej nedele je Kristovo poslanie priblížené obrazom veľkňaza slovami, ktoré zaznamenáva list Židom: Ježiš ako pravý veľkňaz a prostredník.

Kto bol veľkňaz? Patril medzi kňazov, ktorých úlohou v židovstve bolo byť prostredníkom medzi Bohom a človekom. Kňazi boli oddelenou triedou, ktorých úloha prostredníka spočívala v troch oblastiach: vykonávať službu v chráme, vyučovať ľud Božiemu zákonu a dopytovať sa na Božiu vôľu. Veľkňaz na rozdiel od všetkých kňazov bol vyvolený k tomu, aby prinášal obeť za hriech celého národa raz v roku vo sviatok zmierenia – tzv. Deň zmierenia. Tento sviatok bol jedným z najvýznamnejších židovských sviatkov, pri ktorom dochádzalo k zmiereniu človeka s Bohom prostredníctvom zvieracej obete. A práve túto obeť, ktorá mala byť dokonalá, čo sa týka výzoru a zdravia, priniesol veľkňaz. „Každý veľkňaz, vybraný spomedzi ľudí, býva ustanovený ako zástupca ľudí pred Bohom, aby prinášal dary a obety za hriech“. Autor listu židom pripisuje titul veľkňaza Ježišovi. V porovnaní s dobovým veľkňazmi je výnimočným práve tým, že berie na seba funkciu kňaza a obete zároveň. To, čo prináša veľkňaz k zmiereniu pred Bohom v podobe zvierateľa, to prináša Ježiš v podobe vlastného života. Kým veľkňazova obeť bola prinášaná raz ročne a opakovala sa, Kristova obeť bola daná raz a navždy. Kým obetným miestom pre židovského veľkňaza bol oltár, obetným miestom Krista bol golgotský kríž. Ježiš tak priniesol obeť. Nechajme sa povzbudiť týmito slovami k nádeji, radosti a vďačnosti. Za akými cieľom to robí?

Ježiš seba samého dáva preto, aby **nám získal večné vykúpenie.**

Pred nejakým časom sa v médiách objavil prípad staršieho talianskeho kňaza, ktorý zomrel potom, ako svoj respirátor dal mladšiemu pacientovi. Bol to šľachetný čin, ktorý svojou podstatou ukazuje na Kristov čin. Práve Kristov príklad je silou motiváciou veriacich k činom, v ktorých sa obetujú pre blaho druhých. Nielen tento muž, ale mnohí ďalší v tzv. „prvej línii“ – sa obetujú pre ľudí postihnutým koronavírusom. Toto ľudské konanie je odzrkadlením toho Kristovho. Lebo tak ako im aj Kristovi išlo o ľudské blaho. Kým však to ľudské má za cieľ zachrániť či skvalitniť náš pozemský život, ten Kristov má za cieľ zmeniť kvalitu života po smrti. To je tým blahom, ktoré Kristu prináša. Kristus mení podobu budúcnosti každého, kto verí v neho. Kým do času, kým človek uveril v Krista, smeruje k večnej smrti – vo viere smeruje k večnému životu (vedz spoločensťu s Bohom, ktorý je dokonalou láskou vo svojej podstate). Pisateľ však blaho definuje slovami večné vykúpenie. Zaplatenie výkupného bolo zárukou slobody toho, kto sa dostal do otroctva. Podobne aj v tom duchovnom slova zmysle. „Každý, kto pácha hriech, je otrokom hriechu“. Pán Ježiš svoj život dáva ako

výkupné, aby sme zaplatením výkupného v podobe jeho nevinnej krvi boli slobodní. Slobodní od konania hriechu – slobodní vo vzťahu k Nemu. Vzťah viery je vzťahom Bohom danej slobody.

Ježiš seba samého dáva preto, aby **očistil nám svedomie od mŕtvych skutkov k živej službe Bohu.**

Ježiš prichádza, aby sňal z nás vinu hriechu. Jeho smrť dáva ľudskému životu nový rozmer. Ježiš nám očisťuje svedomie od konania mŕtvych skutkov k živej službe. Mŕtve skutky? Aké to sú? Sú to skutky, ktoré navonok môžu byť v zhode s Božími nariadeniami, no ich motiváciou je dosiahnutie svojho vlastného záujmu. Boh je v tomto prípade nástrojom dosiahnutia svojich vlastných plánov, trebárs aj spásy. Mŕtve skutky sú výsledkom mŕtvej viery. Naopak Kristova moc vstupujúca Duchom svätým do života človeku dáva život, ktorý vedie k živej službe Bohu. Cieľ už nie je dosiahnutie odpustenia a večného života, ale oslávenie Boha svojím životom. Kým pre človeka s mŕtvou vierou je dosiahnutie spásy cieľom, pre človeka so živou vierou je spása štartovacou pozíciou. Mŕtve skutky sú tie, ktoré sú spojené so slovom musím, živá služba je spojená so slovom chcem. A tak život je tam, kde to prichádza ako ovocie spásy, smrť je tam, kde je to nástrojom dosiahnutia spásy. Kristova obeť vedie k živým skutkom lásky, kde tou motiváciou je láska Kristova. Kristova obeť nezbavuje zodpovednosti za život, ba práve ešte viac ju prízvukuje. Ak Kristus prebýva v človeku, vedie ho práve k životu podľa Božích prikázaní a životu živej službe. A pravou službou je služba lásky k blížnym. Práve k takejto službe sa rozhodujeme a dávajme v živote priestor. Aj tým, že tento pôstny čas sa viac izolujeme od slova sveta a otvárame sa slovu z neba. Slúžme mu s radostným srdcom plným chvály aj v ťažkých časoch. Sám Pán Ježiš je nám povzbudením svojou službou v neľahkých časoch.

Ježiš je pravým veľkňazom a prostredníkom medzi nami a našim Pánom. Tok slova Božieho s týmto pôstnym svedectvom nechajme preniknúť našou dušou. Zaiste vtedy to, čo príde, bude radikálne, či o čosi krajšie než to, čo bolo. Vďaka Bohu a Jeho nevýslovný dar. Vďaka za Jeho obeť, v ktorej dáva seba samého pre nás, aby nám získal vykúpenie a očistil nám svedomie od mŕtvych skutkov k živej službe Bohu. V tomto nech je zdroj pokoja, nádeje a radosti pre všetkých nás.

Oznamy

V nádeji vzkriesenia a večného života sme sa v utorok v chráme Božom rozlúčili s Evou Halachánovou. Do Božej milosti modlitbami vkladáme deti a blízku rodinu.

Vyhlasením núdzového stavu vlády SR došlo aj k zákazu verejného zhromažďovania sa. Prípadná posledná rozlúčka so zosnulým/ou sa preto do odvolania koná len za účasti najbližšej rodiny (manžel/ka, deti, súrodenci) v obmedzenom počte. Prosíme, aby ste v záujme zachovania zdravia svojho a druhých toto nariadenie rešpektovali.

Výročia úmrtí si pripomíname zvoniením ako je zvykom. Spoločné modlitby za pozostalé rodiny chceme mať na službách Božích, ako náhle to bude umožnené.

Zvonenie zvonov v nedeľu bude bývať v čase, ako to bolo zvykom. Čas od 10:00 môžete využiť k domácim pobožnostiam.

Zbor biskupov ECAV nás počas nedeľí (Smrtná, Kvetná) a Veľkého piatku pozýva, spoločným zvoniením v chrámoch o 15:00 hod (tento čas chce symbolický pripomenúť tmu Veľkého piatku, ktorá sa rozprestrela od 12.00 – 15.00 hod.) k modlitebnej chvíli. Táto modlitebná chvíľa môže byť súčasťou spoločnej rodinnej pobožnosti.

Program Rádio Slovensko

Nedeľa (29. 7.) – 9:05 – záznam bohoslužieb cirkvi bratskej z Bratislavy

Streda (1. 4.) – 17:30 – evanjelická pobožnosť

Modlitby za svet: 30. 3.– 5. 4. 2019 (14. týždeň)

1. GLOBÁLNE ZDRAVOTNÍCKE SLUŽBY

Chváľme Pána za iniciatívu ako Globálny Fond pre maláriu, TB a HIV. Úmrtia na maláriu poklesli od roku 2000 na 60 % a HIV už nepatrí medzi svetové choroby, na ktoré sa najviac umiera. Udržať takéto zlepšenie vyžaduje veľkú výzvu. Modlíme sa za pokračovanie boja proti predchádzaniu chorôb. Modlíme sa za kresťanov pracujúcich v zdravotníctve po celom svete. Aby boli cez ich službu mnohí uzdravení. Modlíme sa, aby si každý jeden z nás ctí Boha aj tým, že sa bude správne starať o svoje telo.

2. ČAD – krajina v strednej Afrike, kde žije cca 150 rôznych etnických skupín. Patrí medzi najchudobnejšie krajiny sveta. Modlíme sa, aby kresťanská komunita v národe rástla (38 % z populácie). Modlíme sa za lídrov krajiny, ktorí bojujú s rebéliou, korupciou a zabezpečením základných potrieb. Modlíme sa za ženy v krajine, ktoré dávajú život 5 až 6 deťom. Väčšina žien sa nedožije viac ako 55 rokov.

3. ČILE – krajina Južnej Ameriky. Modlíme sa za obnovenie kresťanskej viery v krajine!

Modlitby v momentálnej situácii pandémie

Modlíme sa:

- za rýchly ústup pandémie;
- za krajiny zasiahnuté pandemiou predovšetkým Taliansko, Španielsko a USA. Modlíme sa za ochranu ľudí, ktorí sú v prvej línii – zvlášť lekárov, zdravotný personál, ale aj štátnych predstaviteľov;
- za tých, ktorí prišli o svojich blízkych, z ktorých mnohým nebolo možné dôstojne sa rozlúčiť so svojimi blízkymi.